

TOELICHTING

Algemene toelichting

Begrip belanghebbende

In deze verordening is gekozen zoveel mogelijk gebruik te maken van het begrip belanghebbende. Dit is in overeenstemming met Aanwijzingen voor de decentrale regelgeving (Adr). Hierin wordt bepaald dat, met betrekking tot de terminologie van regelgeving, de Algemene wet bestuursrecht (Awb) dient te worden gevolgd. In artikel 1:2 Awb wordt onder het begrip belanghebbende verstaan: degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken. Zou hiervan worden afgeweken en worden gekozen voor het begrip bijstands- of uitkeringsgerechtigde dan zou daarvan een aparte begripsomschrijving dienen te worden opgenomen. De term belanghebbende is neutraler.

Opdracht college

Op grond van de WWB en de wet STAP heeft het college de opdracht om zorg te dragen voor de re-integratie en participatie van bijstandsgerechtigden, uitkeringsgerechtigden, niet-uitkeringsgerechtigden die aan de daaraan te stellen criteria voldoen (nuggers), belanghebbenden met een uitkering krachtens de Algemene nabestaandenwet (anw-ers) en belanghebbenden die onder de strekking van artikel 10 tweede lid WWB vallen.

Op grond van de WWB en de wet STAP is de gemeenteraad gehouden om een verordening vast te stellen waarin de kaders voor het beleid van de gemeente ten aanzien van haar participatietaak worden neergelegd. Tevens dient in deze verordening de aanspraak van belanghebbenden op ondersteuning bij re-integratie vastgelegd te worden.

De basis voor deze verordening is neergelegd in artikel 8, eerste lid onder a en e en tweede lid van de WWB, artikel 10, eerste en tweede lid en artikel 10a van de WWB. Uit de WWB vloeit voort dat naast het participatiebeleid in algemene zin, in de verordening of beleidsregels tenminste de volgende zaken moeten worden geregeld:

- het beleid ten aanzien van de categorieën van personen die onder de doelgroep vallen;
- een omschrijving van de verschillende voorzieningen;
- het beleid ten aanzien van de combinatie van werk en zorgtaken.

Participatieverordening

Er is voor gekozen om de naam Re-integratieverordening te wijzigen in Participatieverordening. De reden is dat participatie een bredere betekenis heeft dan reïntegratie.

Met de Participatieverordening wordt beoogd zoveel mogelijk mensen te laten meedoen. De gemeente Ommen heeft als ideaal dat de inwoners van Ommen op de bovenste drie treden van de participatieladder meedoen (respectievelijk onbetaald werk, betaald werk met ondersteuning en betaald werk).

Procedurele opzet verordening

Voor wat betreft de vormgeving van de verordening is gekozen voor een procedurele verordening. Dit past in het duale stelsel. Het houdt in dat in de Participatieverordening enkel datgene is opgenomen wat op grond van de wet in de Participatieverordening vastgelegd dient te worden. Daarom beperkt de Participatieverordening zich tot:

- enkele algemene artikelen over de opdracht aan het college;
- de aanspraak op voorzieningen;
- de inzet van voorzieningen en de rechten en plichten van de belanghebbende;
- de wijze waarop in de gemeente het beleid bepaald wordt;
- hoe de verhouding tussen de gemeenteraad en het college is;
- het opnemen van een algemeen artikel betreffende loonkostensubsidies, omdat de aard van deze voorziening een regeling in de verordening noodzakelijk maakt.

Het overige is vastgelegd in beleidsregels of in delegatie (uitvoeringsbesluiten) aan het college. Het voordeel van het regelen in beleidsregels is dat hiermee flexibeler kan worden omgegaan.

De procedurele opzet van de participatieverordening stelt het college eveneens in staat om de noodzakelijke individualisering met betrekking tot de arbeidsinpassing mogelijk te maken. Anders gezegd: om het vereiste maatwerk te kunnen leveren.

Relatie met de Afstemmingsverordening

In de afstemmingsverordening wordt het samenstel van de rechten en de plichten van de cliënt geregeld. De participatieverordening en de afstemmingsverordening zijn nauw met elkaar verbonden. Immers, aan de plicht tot meewerken aan een traject kunnen sancties worden verbonden die gevolgen hebben voor de hoogte van de uitkering. Dit zou ertoe kunnen leiden dat de beide verordeningen geïntegreerd worden. Maar de gemeente kan ook aan de verstrekking van bijstand verplichtingen verbinden, die geen directe relatie hebben met re-integratie. Daarom is gekozen voor gescheiden verordeningen. Wel is er een duidelijke relatie gelegd tussen de afstemmings- en de Participatieverordening.

Relatie met de Verordening werkleeraanbod Wet investeren in jongeren

Met de inwerkingtreding van de Wet investering in jongeren (WIJ) is het noodzakelijk geworden nadere regels te stellen voor de bewuste doelgroep die onder de nieuwe wet valt. In de Participatieverordening wordt een aanbod gedaan voor WWB, IOAZ, IOAW en de wet STAP. Hierbij geldt dat het re-integratiebeleid in een verordening moet worden vastgelegd. Het gaat daarbij om dezelfde onderwerpen als in het werkleeraanbod. Maar niet alle voorzieningen die in de Participatieverordening worden aangeboden zijn ook voor jongeren beschikbaar. Dit geldt bijvoorbeeld voor participatieplaatsen en voor vrijlating van inkomsten uit arbeid en premies. In de Participatieverordening WWB moet uitdrukking gegeven worden aan een evenwichtige benadering van de doelgroepen van de WWB (artikel 8, tweede lid onderdeel a WWB), terwijl in de WIJ geldt, dat jongeren een recht krijgen op een werkleeraanbod en de gemeente een plicht krijgt hen zo'n aanbod te doen. Het re-integratie-instrumentarium zal dus met voorrang aan jongeren ter beschikking moeten worden gesteld. Daarnaast kan blijken dat er specifiek beleid voor jongeren wenselijk is. Om deze redenen is gekozen voor een aparte Participatieverordening en een Verordening Werkleeraanbod Wet investeren in jongeren, ondanks dat er een overlap zit in de instrumenten die gehanteerd worden.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsomschrijving

In dit artikel worden een aantal begrippen omschreven, die meer dan eens voorkomen en waarvan het van belang is dat er telkens hetzelfde onder wordt verstaan. In een aantal gevallen wordt verwezen naar definities in de wet om ervoor te zorgen dat er zoveel mogelijk aansluiting blijft bij de wetgeving die van toepassing is.

Onder college en raad worden verstaan de betreffende organen van de gemeente Ommen. Hiermee wordt ook tot uitdrukking gebracht dat de verordening alleen op de gemeente Ommen van toepassing is.

Hoofdstuk 2 Beleid en Financiën

Artikel 2 Opdracht aan het college

Eerste lid

De opdracht aan het college is vormgegeven analoog aan artikel 7 van de WWB. Hiervoor is gekozen uit oogpunt van kenbaarheid en consistentie. Tevens biedt dit artikel de mogelijkheid om aan het college specifieke opdrachten mee te geven. Een voorbeeld kan zijn een speciale opdracht om uitstroom uit bestaande gesubsidieerde arbeid te stimuleren. In de WWB is in artikel 10, derde lid aangegeven, dat de aanspraak op voorzieningen alleen geldt voor die personen die ook daadwerkelijk inwoners van de gemeente zijn, door middel van een verwijzing naar artikel 40, eerste lid van de wet. Door deze verwijzing ook aan de opdracht aan het college te koppelen, wordt aangegeven, dat de voorzieningen alleen voor de eigen doelgroep ingezet kunnen worden.

Tweede lid

Het tweede lid is de vertaling van de opdracht uit de WWB dat het college evenwichtige aandacht aan de diverse doelgroepen moet besteden, en rekening moet houden met de combinatie arbeid en zorg. In de beleidsregels komt vervolgens tot uiting hoe dit punt uitgewerkt wordt.

Derde lid

Met het derde lid geeft de gemeenteraad het college de specifieke opdracht een zodanig aanbod van voorzieningen te realiseren, dat zoveel mogelijk belanghebbenden ondersteund kunnen worden. Dit is met name van belang omdat het college de aanspraak op een voorziening niet kan weigeren als slechts het budget ontoereikend is. Er dient altijd een alternatief voorhanden te zijn.

Vierde lid

Het vierde lid geeft kaders en criteria aan voor prioritering van het aanbod van voorzieningen.

Vijfde lid

Het vijfde lid is een vertaling van artikel 7, derde lid WWB, waarin is geregeld dat, ondanks de verantwoordelijkheidsverdeling tussen gemeente en UWV zoals neergelegd in de Wet Suwi, het college aan belanghebbenden, die van het UWV een uitkering ontvangen, een voorziening kan aanbieden. Vervolgens definieert het zesde lid de voorwaarde dat het vijfde lid toegepast kan worden.

Artikel 3 Beleidskader

Eerste lid

De WWB vraagt aan de gemeenteraad om het participatiebeleid in een verordening vast te leggen. Gekozen is voor de systematiek van een procedurele verordening. Deze bevat de wettelijke bepalingen en procedures, maar geen invulling van het beleid.

Het beleid is vastgelegd in een beleidskader. Het voordeel van een procedureel ingerichte verordening is flexibiliteit: het beleid kan verder ontwikkeld en/of bijgesteld worden zonder dat de verordening aangepast moet worden. Het college stelt het beleidskader vast.

Tweede lid

Het tweede lid biedt de basis voor de verantwoording van het beleid. Het college verantwoordt via de begrotingscyclus aan de gemeenteraad over de rechtmatigheid, doeltreffendheid en de effecten van het beleid.

Artikel 4 Aanspraak op ondersteuning

Eerste lid

De WWB vraagt niet nadrukkelijk dat de aanspraak op voorzieningen in de verordening geregeld moet worden. Dat is namelijk al in de WWB geregeld. Voor de duidelijkheid is er toch voor gekozen om in het eerste lid een algemene bepaling over de aanspraak op te nemen. Niet opgenomen is de mogelijkheid om (gemotiveerd) te kunnen afwijken van een advies van het UWV werkbedrijf. Deze mogelijkheid volgt al uit artikel 3:50 Awb.

Tweede lid

In het tweede lid wordt expliciet de koppeling gelegd tussen de algemene aanspraak van de belanghebbende en de criteria die gehanteerd worden bij het aanbieden van voorzieningen.

Derde lid

In het derde lid wordt de uitsluitingsgrond omschreven.

Artikel 5 Beleidsregels

Eerste lid

Het eerste lid geeft aan dat het college, ter uitvoering van de verordening, beleidsregels opstelt.

Tweede lid

In het tweede lid is geregeld welke onderwerpen in ieder geval in de beleidsregels aan de orde dienen te komen. Deze vloeien rechtstreeks voort uit de wet. Het staat het college vrij daar andere onderdelen aan toe te voegen.

Artikel 6 Verplichtingen van de belanghebbende

Deelname aan participatie is niet vrijblijvend. Uitkeringsgerechtigden zijn al door het ontvangen van een uitkering aan bepaalde verplichtingen gehouden. In het derde lid is vastgelegd dat het college nadere voorwaarden in beleidsregels kan vastleggen.

Indien de belanghebbenden zich niet aan deze verplichtingen houden kan bij de uitkeringsgerechtigden (lid 4) de uitkering worden verlaagd en bij overige belanghebbenden (lid 5) kunnen de kosten worden teruggevorderd. Dit op grond van de Afstemmingsverordening dan wel de Wet boete, maatregelen en terug- en invordering Sociale Zekerheid.

Artikel 7 Sluitende aanpak

In de WWB is voor de sluitende aanpak geen bepaling opgenomen. Maar om langdurige werkloosheid te voorkomen onder mensen die er niet in slagen op eigen kracht een plaats op de arbeidsmarkt te veroveren, is de zogeheten sluitende aanpak ontstaan. Deze in Europees verband afgesproken aanpak houdt in dat voor iedere cliënt een aanbod voor werk, scholing of sociale activering wordt gedaan. De zorg voor bijstandsgerechtigden vormt een integraal onderdeel van de gemeentelijke zorgplicht.

Het gaat hier om de aanpak, waarbij er voor een werkloze die zich als werkzoekende inschrijft bij het UWV-Werkbedrijf wordt beoordeeld of hij binnen zes maanden een baan kan vinden zonder extra bemiddeling. Wordt dat niet verwacht, dan komt de werkzoekende in aanmerking voor extra bemiddeling naar regulier werk of wordt er mogelijk gezocht naar niet-regulier werk, als dat tenminste tot de mogelijkheden behoort.

Ingeval betrokkene valt onder de doelgroep als genoemd in artikel 2 lid 1 doet het college een aanbod voor een voorziening voor zover het college dit noodzakelijk acht. Extra bemiddeling betekent dat de werkzoekende een bemiddelingstraject doorloopt, waarmee hij aan activiteiten deelneemt om hem naar werk te begeleiden. Het college streeft er naar de sluitende aanpak als hiervoor genoemd als zodanig uit te voeren voor zover de beschikbare middelen daarvoor toereikend zijn.

Hoofdstuk 3 Voorzieningen

Artikel 8 Algemene bepalingen over voorzieningen

Eerste lid

Het eerste lid van dit artikel strekt in de lijn van het systeem van deze verordening ertoe enkele zaken te regelen die te maken hebben met alle voorzieningen, ook die voorzieningen die niet met name in de verordening zijn opgenomen. Dit lid geeft daarom aan dat de verordening geen uitputtende opsomming van voorzieningen bevat.

Tweede lid

Het tweede lid geeft het college de bevoegdheid om aan een voorziening nadere verplichtingen te verbinden. Dit kunnen verplichtingen van diverse aard zijn. Zo kan bepaald worden dat een cliënt gedurende het traject op gezette tijden met de consulent de voortgang bespreekt.

Derde lid

Het derde lid geeft aan dat het college een voorziening kan beëindigen en in welke gevallen het college dit kan doen. Onder beëindigen wordt hierbij ook verstaan het stopzetten van de subsidie aan een werkgever of het opzeggen van de arbeidsovereenkomst bij een detachingsbaan. Bij de laatste wijze van beëindigen dienen vanzelfsprekend de toepasselijke bepalingen uit het arbeidsrecht en de eventueel aanwezige rechtspositieregeling in acht te worden genomen.

Vierde lid

Om te voorkomen dat een voorziening beëindigd wordt door werkaanvaarding, terwijl de inzet van de voorziening nog feitelijk noodzakelijk is, bijvoorbeeld bij scholing die nog niet is afgerond maar welke scholing wel noodzakelijk voor het kunnen behouden van de arbeid, is in lid 4 de mogelijkheid open gelaten dat de voorziening nog voortduurt indien dit naar het oordeel van het college noodzakelijk is.

Vijfde en zesde lid

Het vijfde lid geeft het college de algemene bevoegdheid om voor voorzieningen nadere regels te stellen. Dit heeft met name tot doel om bij subsidieverstrekking de uitvoering zoveel mogelijk aan het college over te laten.

Zevende lid

De bepaling over het vragen van een eigen bijdrage in lid 7 heeft betrekking op de doelgroep Nuggers. Immers, van deze groep is het niet vanzelfsprekend dat zij op een laag inkomensniveau zitten. Het vragen van een eigen bijdrage, eventueel gerelateerd aan de hoogte van het inkomen, kan dan op zijn plaats zijn.

Artikel 9 Innovatie

Om in te kunnen spelen op de behoefte om in een experimentele vorm een specifieke voorziening in het kader van de arbeidsinschakeling te kunnen aanbieden, is een innovatie artikel opgenomen waarmee de financiële basis wordt gelegd om te kunnen experimenteren met voorzieningen die in het kader van de arbeidsinschakeling aangeboden kunnen worden.

Hoofdstuk 4 Instrumenten voor participatie

Artikel 10 Loon boven uitkering

Centraal bij de benadering van loon boven uitkering staat het uitgangspunt dat instroom in de uitkering voorkomen moet worden door het direct aanbieden van tijdelijk werk.

Hierdoor wordt bereikt dat de cliënt direct in een werkritme komt en kosten voor de bijstand (uitkering/uitvoering) worden voorkomen. Door het direct aanbieden van werk bestaat de verwachting dat een deel van de normale instroom niet in de uitkering instroomt en ook geen gebruik zal maken van het aanbod om aan het werk te gaan.

Daarnaast bestaat de verwachting dat degenen die aan het werk gaan gemotiveerder zullen zijn om op eigen kracht zelf een reguliere baan te zoeken.

Artikel 11 Werken met behoud van uitkering

De doelstelling van dit artikel is leer- en werkervaringsprojecten mogelijk te maken zonder dat dit financiële gevolgen heeft voor uitkeringsgerechtigden. Hierbij kan gedacht worden aan stageplaatsen waardoor een opleiding door praktijkervaring ondersteund kan worden. Beschikken belanghebbenden eenmaal over enige praktijkervaring, dan komen zij eerder in aanmerking voor een reguliere baan. Een dergelijke ervaringsplaats vormt een eerste fase in een traject naar regulier werk.

Artikel 12 Gesubsidieerde arbeid

Gesubsidieerde arbeid kan als één van de voorzieningen worden ingezet om de arbeidsinschakeling te bevorderen. In de WWB zijn geen specifieke eisen opgenomen voor gesubsidieerde arbeid. Nieuwe vormen van gesubsidieerde arbeid zijn participatiebanen en detachingsbanen.

Artikel 15 regelt de participatiebanen. Het instrument detachingsbanen kan in zijn geheel, inclusief het formeel werkgeverschap, uitbesteed worden aan een detachingsorganisatie. De gemeente kan met die organisatie afspraken maken over de uitstroom naar regulier werk. Aan de realisatie van uitstroomafspraken kunnen financiële prikkels worden verbonden.

Ondanks het vervallen van de landelijke regelgeving op dit punt blijft de Europese regelgeving gelden. Op grond van de EU-regelgeving worden overheidssubsidies onder bepaalde omstandigheden aangemerkt als staatssteun. In de beleidsaanbeveling van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid is aangegeven in welke situaties loonkostensubsidie buiten de Europese regelgeving vallen. Daarnaast wordt vermeld waarop gelet moet worden wanneer loonkostensubsidie wel als staatssteun moet worden aangemerkt. De beleidsaanbeveling is vooral bedoeld om de administratieve last te beperken. Wanneer:

- a. deze beleidsaanbeveling wordt geïncorporeerd in de participatieverordening;
 - b. voldaan wordt aan de in de beleidsaanbeveling gestelde voorwaarden, en
 - c. in de participatieverordening expliciet wordt verwezen naar de beleidsaanbeveling,
- dan behoeft de participatieverordening niet ter goedkeuring voorgelegd te worden aan de Europese commissie. Tevens hoeft er dan geen samenvatting van de regeling gezonden te worden aan de commissie. De beleidsaanbeveling is zowel van toepassing op het verstrekken van loonkostensubsidie als op de financiering van detachingsbanen.

Artikel 13 Subsidie- en budgetplafonds, weigeren loonkostensubsidie

Eerste lid

De Awb kent een aantal weigeringsgronden. Artikel 4:25 Awb bepaalt dat een subsidie moet worden geweigerd als door verstrekking van de subsidie het subsidieplafond zou worden overschreden. Artikel 4:35 lid 1 Awb bepaalt dat de subsidieverlening kan worden geweigerd indien een gegronde reden bestaat om aan te nemen dat:

- a. de activiteiten niet of niet geheel zullen plaatsvinden;
- b. de aanvrager niet zal voldoen aan de aan de subsidie verbonden verplichtingen;

- c. de aanvrager niet op een behoorlijke wijze rekening en verantwoording zal afleggen over de verrichte activiteiten en de daaraan verbonden uitgaven en inkomsten, voor zover deze voor de vaststelling van de subsidie van belang zijn.

Het tweede lid van artikel 4:35 Awb bepaalt dat de subsidieverlening voorts in ieder geval kan worden geweigerd indien de aanvrager:

- a. in het kader van de aanvraag onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van deze gegevens tot een onjuiste beschikking op de aanvraag zou hebben geleid;
- b. failliet is verklaard of aan hem surseance van betaling is verleend, dan wel een verzoek daartoe bij de rechtbank is ingediend.

In aanvulling op deze wettelijke weigeringsgronden, bevat artikel 8 nog drie gronden om de subsidie te weigeren. De eerste twee gronden verwijzen naar het gemeentelijk beleid betreffende de bevordering van arbeidsinschakeling. De derde weigeringsgrond is het gevolg van het uitgangspunt dat cumulatie van subsidies moet worden voorkomen.

Tweede lid

De wet stelt dat het ontbreken van financiële middelen alleen geen reden kan zijn voor de afwijzing van een aanvraag om ondersteuning of een voorziening. Dit houdt dus in dat er geen algemeen plafond ingesteld kan worden. In het beleidskader en de begroting stelt de raad op hoofdlijnen het te voeren participatiebeleid vast. De hoogte van het in te zetten participatiebudget is gelijk aan de gelden die door het rijk aan de gemeente voor dit doel beschikbaar zijn gesteld. Daarmee wordt aan het college de mogelijkheid geboden om invulling te geven aan de aan haar gegeven opdracht om met de inzet van verschillende voorzieningen ondersteuning te bieden aan de arbeidsinschakeling van bepaalde doelgroepen.

Het college kan indien voorzien wordt dat de beschikbare budgetten overschreden zullen worden, een verdeling maken van de middelen over de verschillende voorzieningen om de financiële risico's te kunnen beheersen. Het uitgeput zijn van begrotingsposten kan namelijk op zich nooit een reden zijn om aanvragen voor voorzieningen te weigeren. Om het weigeren van een voorziening mogelijk te kunnen maken is in de verordening vastgelegd dat plafonds door het college kunnen worden ingesteld. Het college dient na te gaan welke andere alternatieven er dan beschikbaar zijn. Dit laat de mogelijkheid open dat er een andere voorziening kan worden ingezet.

Het opnemen in de verordening dat het college nadere regels stelt over, onder andere, de duur en de hoogte van een voorziening, voorkomt daarmee een ongewenste overschrijding van de beschikbare middelen. Bij de vaststelling van de plafonds kan verwezen worden naar de bedragen die in een beleidskader, beleidsplan of in de (programma)begroting voor de verschillende voorzieningen worden gereserveerd.

Een subsidieplafond geldt voor voorzieningen die subsidies inhouden. Een door het college ingesteld subsidie- of budgetplafond vormt een weigeringsgrond bij de aanspraak op de desbetreffende voorziening.

Derde lid

Op grond van artikel 4:27, eerste lid Awb dient een subsidieplafond bekendgemaakt te worden vóór de periode waarvoor deze geldt. Een budgetplafond geldt voor de overige uitgaven die het college doet in het kader van voorzieningen. Indien er geen budget- of subsidieplafond kan worden vastgesteld, kan het college besluiten een plafond in te stellen aan het aantal personen dat gebruik kan maken van de subsidie. Zodra het college een situatie voorziet, waarin het instellen van een subsidie- of budgetplafond gewenst is, kan het college subsidie- of budgetplafonds in beleidsregels vastleggen.

Artikel 14 Vrijwilligerswerk

Vrijwilligerswerk met behoud van uitkering kan een nuttig instrument zijn om werkritme op te doen of te laten behouden. Het kan worden ingezet als uitstroom naar algemeen geaccepteerde arbeid niet mogelijk is, of als dat pas op middellange of lange termijn mogelijk is. Er is bewust voor gekozen om geen exacte termijnen te noemen voor dit arbeidsperspectief. Niet alleen zou dat ten onrechte de suggestie wekken dat dit altijd vooraf exact vast te stellen is, het arbeidsperspectief is ook niet alleen afhankelijk van in de persoon gelegen omstandigheden. Ook een veranderende arbeidsmarkt maakt dat het arbeidsperspectief wijzigt.

Voor het verrichten van vrijwilligerswerk kan het college een onkostenvergoeding verstrekken tot het in de WWB omschreven wettelijk maximum per jaar. Deze vergoeding is onbelast en heeft geen negatieve effecten ten aanzien van aanspraken op inkomensafhankelijke regelingen. Deze onkostenvergoeding wordt overeenkomstig artikel 31 lid 2 sub k van de wet niet gerekend tot de middelen van de belanghebbende.

Artikel 15 Participatieplaats

Participatieplaatsen zijn bedoeld voor mensen die op grond van persoonlijke belemmeringen niet naar regulier werk bemiddeld kunnen worden. Onder participatiebanen worden ook brug- en opstapbanen begrepen. De werkzaamheden dienen additioneel van aard te zijn en op participatie gericht. Het mogen werkzaamheden zijn die maatschappelijk als nuttig worden ervaren. Een participatiebaan maakt deel uit van een traject. Bij een participatiebaan is het doel maatschappelijke participatie met als achterliggend doel een eerste opstap naar regulier werk. Voor mensen met een participatiebaan is regulier werk op de korte of middellange termijn geen haalbaar doel, wellicht wel op de lange termijn. Een participatiebaan heeft een tijdelijk karakter.

De participatieplaats kan in eerste instantie maximaal twee jaar worden ingezet. Voor afloop van deze termijn dient een evaluatie plaats te vinden, waarbij beoordeeld wordt of de participatieplaats nog het meest geschikte instrument is, of dat een andere participatievoorziening meer adequaat is. Indien dit niet het geval is kan de participatieplaats voor de duur van één jaar verlengd worden. Dit onder de voorwaarde dat de participatieplaats in een andere organisatie gevonden wordt en dat de werkzaamheden ook anders van aard zijn. Voor het einde van het derde jaar vindt opnieuw een evaluatie plaats. Indien de participatieplaats nog steeds de meest adequate voorziening is, dan kan die voor de laatste keer voor de duur van één jaar verlengd worden. In totaal kan een participatieplaats daarmee vier jaar doorlopen.

Artikel 16 Sociale activering

Volgens de WWB dient ook sociale activering uiteindelijk gericht te zijn op arbeidsinschakeling. Voor bepaalde doelgroepen is arbeidsinschakeling vooralsnog een te hoog gegrepen doel. In het kader van sociale activering en het voorkomen van een sociaal isolement kan het voor deze uitkeringsgerechtigden noodzakelijk zijn om deel te nemen aan een andere activiteit. Hierbij kan onder andere gedacht worden aan het volgen van een cursus en het deelnemen aan het verenigingsleven.

Artikel 17 Scholing

Uitgangspunt is de kortste weg naar uitstroom naar regulier algemeen geaccepteerde arbeid. Bij de beoordeling van scholing staat arbeidsrelevantie voorop.

Het college dient bij voorrang de re-integratieplicht voor alleenstaande ouders zonder startkwalificatie, die de volledige zorg hebben voor een of meer tot zijn laste komende kinderen tot vijf jaar en die om ontheffing van de arbeidsplicht hebben verzocht, tenminste in te vullen met scholing of opleiding die de toegang tot de arbeidsmarkt bevordert, mits dit niet de krachten of bekwaamheden van de alleenstaande ouder te boven gaat. Welke scholing in individuele gevallen zal worden aangeboden is afhankelijk van de individuele omstandigheden en wordt bepaald door het college in samenspraak met de alleenstaande ouder.

Artikel 18 Zorg- en hulpverlening

Voor personen tussen de 18 en 65 jaar wordt het niet wenselijk geacht om groepen uit te sluiten van participatie: iedereen heeft immers mogelijkheden en talenten. Eventueel aanwezige belemmeringen om deelname aan arbeid te realiseren, kunnen worden weggenomen door het aanbieden van voorzieningen, zoals passende kinderopvang, schuldhelpverlening et cetera. Er kan slechts in individuele gevallen om dringende redenen worden afgezien van het opleggen van participatieverplichtingen, voor zover en voor zolang participatie niet in redelijkheid mogelijk is.

Hoofdstuk 5 Inkomstenvrijlating, premies en terugvordering

Artikel 19 Inkomstenvrijlating

Het college is bevoegd de inkomsten van uitkeringsgerechtigden die in deeltijd werken voor een deel vrij te laten. De vrijlating wordt in artikel 31, lid 2, sub o WWB beperkt tot het individueel toe te kennen recht van maximaal 6 maanden vrijlating en bedraagt maximaal 25% van de inkomsten per maand, met een maximum van een jaarlijks te indexeren door de overheid vastgesteld bedrag. Er kan een lagere vrijlating dan de maximale worden toegekend. Individueel moet zijn vastgesteld, dat deeltijdwerk bevorderlijk is voor de participatie van betrokkene. Doel hiervan is om mensen met een uitkering te stimuleren een gehele of gedeeltelijke baan te accepteren.

De WWB verplicht eveneens fiscale heffingskortingen buiten beschouwing te laten, zoals kindertoeslag, aanvullende kindertoeslag, jong gehandicaptenkorting, aanvullende alleenstaande ouderkorting en de combinatiekorting in het kader van het bepalen van het recht op een uitkering. Dit betekent extra vrijlating voor jonge gehandicapten en alleenstaande ouders met een kind jonger dan 5 jaar.

Artikel 20 Premies

In deze verordening is ervoor gekozen het verstrekken van premies in algemene zin te regelen. De criteria en de doelgroepen worden omschreven in beleidsregels. Deze premie is onbelast en telt dus ook niet mee bij de toepassing van inkomensafhankelijke regelingen. Het premiebeleid is afgestemd op de verschillende activiteiten die in het kader van activering verricht worden. De hoogte van de premie kan variëren en aan bepaalde activiteiten kan in het geheel geen premie worden verstrekt.

Artikel 21 Overige vergoedingen

De gemeente kan besluiten ter stimulering van de arbeidsinschakeling diverse kosten te vergoeden voor activiteiten die daaraan bijdragen. Het gaat daarbij in ieder geval om:

- a. verhuiskosten;
- b. reiskosten;
- c. kosten voor kinderopvang;
- d. overige kosten.

Voor de toekenning van vergoedingen worden nadere regels vastgesteld.

Hoofdstuk 5 Slotbepalingen

Artikel 22 Beslissing van college in gevallen waarin de verordening niet voorziet

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 23 Hardheidsclausule

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 24 Citeerwijze

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 25 Inwerkingtreding

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.